

**INAUGURACIÓ 5è CONGRÉS D'HISTÒRIA
MODERNA DE CATALUNYA.
LA SOCIETAT CATALANA,
SEGLES XVI-XVIII: IDENTITATS,
CONFLICTES I REPRESENTACIONS.
15 de desembre de 2003**

Maria dels Àngels Pérez Samper

Estem avui i aquí reunits, fidels a una nova cita d'un llarg procés que va començar vint anys enrere, i que ha esdevingut ja una petita tradició, que ens omple de satisfacció i també de responsabilitat: Inaugurem el *Cinquè Congrés d'Història Moderna de Catalunya*, organitzat pel Departament d'Història Moderna de la Universitat de Barcelona, en nom del qual parlo en aquests moments.

Aquests cinc congressos, en el decurs de vint anys, ens han donat una oportunitat més de dedicar-nos a la història, fent recerca, posant en comú les nostres investigacions, tot fent avançar plegats el coneixement de la història, transmetent-lo a les generacions més joves d'historiadors i als estudiants que es troben en formació. Crec que els quatre anteriors congressos aportaren quelcom de significatiu a la historiografia catalana.

I el nostre desig és que també aquest pugui aportar un avenç en el coneixement de la societat catalana de l'època moderna, i que al final en puguem fem un balanç positiu, com en els quatre precedents. Aquest cinquè l'hem dedicat a la història de la societat catalana, amb especial èmfasi a tres perspectives, identitats, conflictes i representacions, que

desvetllen actualment un gran interès. Les respostes a la nostra invitació han estat nombroses, variades i molt suggestives. Esperem amb impaciència el desenvolupament del Congrés per tal de poder conèixer totes aquestes interessants propostes.

Malgrat que el temps és el material amb què treballem els historiadors, resulta sempre complex, ja que el temps històric és molt diferent del temps vital. Perquè aquest congrés, el cinquè de la sèrie, reflectirà no només l'avenç de la història de Catalunya en aquestes dues darreres dècades, sinó també la pròpia història del Departament d'Història Moderna de la Universitat de Barcelona i, en darrer terme, la personal història de molts de nosaltres. Alguns hem tingut la sort de viure tot el procés des del principi; uns altres s'han incorporat a través dels anys i altres ens han deixat, alguns dels quals per anar a treballar a d'altres Universitats, i ens n'alegrem de que alguns puguin tornar a ser aquí entre nosaltres amb ocasió d'aquest Congrés. Hi ha qui ens ha deixat per sempre, com el nostre company Enric Riera, que tant havia col·laborat en els primers, o com, molt recentment, el Pare Batllori, que sempre ens honorà amb la seva participació i la seva presència. Els trobem a faltar.

A diferència d'altres congressos més restringits a un estret cercle d'especialistes, aquests Congressos d'Història Moderna de Catalunya van ser des del principi, i segueixen essent, amb l'exemple d'aquesta convocatòria, una tasca comuna, col·lectiva, on cadascun dels membres del Departament col·labora d'alguna manera i aporta quelcom de les seves iniciatives i del seu treball. Es una experiència veritablement gratificant.

Hi col·laborem els professors, becaris, secretària administrativa, tots els components del Departament, també hi col·laboren altres professors d'altres departaments de la nostra Universitat, -Història Medieval, Història de l'Art-, professors de la resta d'Universitats de Catalunya i també de la resta d'Espanya i d'altres països, professors d'ensenyament secundari i estudiosos d'altres institucions.

Precisament la relació amb altres institucions, que considerem tan important i enriquidora, es manifesta molt bé en el fet de trobar-nos precisament avui aquí, la seu de l'Institut d'Estudis Catalans, la institució que tan generosament ens acull i a la què vull manifestar el nostre respecte i agraïment, per la seva gran tasca al servei de la cultura catalana i també per haver accedit tan amablement a rebre'ns, per començar els treballs del

nostre Congrés a casa seva. Un lloc tan preciós i evocador per als historiadors modernistes, un edifici del segle XVII, la Casa de Convalescència, convertida ara en un centre consagrat a l'estudi. El nostre agraïment a la institució, representada pel Excm. Senyor President Josep Laporte i el senyor vice-president Antoni Riera Melis.

I pretenem que hi col·laborin també els estudiants. A ells està especialment dedicat, als nostres alumnes actuals dels tres cicles, també als ex-alumnes i als alumnes d'altres Universitats. Com sempre, la seva resposta ha estat important en nombre i significat. Els nostres alumnes han demostrat un cop més que senten inquietud per ampliar els seus horitzons i per avançar en la seva preparació com a historiadors, i que molts estan disposats a participar activament, amb il·lusió, per aprofitar a fons l'oportunitat que els ofereix aquest Cinquè Congrés. Una menció especial mereixen els voluntaris que tant estan treballant per a la bona marxa de l'organització. El nostre propòsit ha estat sempre fer un Congrés obert, que fomenti el treball en comú, que ens permeti conèixer millor tots els nostres respectius treballs.

Desitjo que aquest Cinquè Congrés, tal com ho van ser els anteriors, sigui l'exemple viu del que podem fer plegats, d'allò que efectivament estem fent en col·laboració i que ens serveixi d'estímul per continuar avançant en aquest camí en comú.

El nostre agraïment per a tots els que ho han fet possible:

Institut d'Estudis Catalans
Generalitat de Catalunya
Diputació de Barcelona
Diputació de Tarragona
Ajuntament de Barcelona
Ajuntament d'Igualada
Consell Comarcal de l'Anoia
Universitat de Barcelona
Fundació Abat Oliva

El Cinquè Congrés s'inaugura amb la conferència del professor Roger Chartier, de L'Ecole des Hautes Etudes en Sciences Sociales de París, un historiador de gran prestigi internacional que ha renovat de manera

decisiva la història social, obrint-la a nous temes i noves perspectives. Els seus nombrosos treballs, sobre el llibre i la lectura, sobre la sociabilitat, destaquen per les seves intel·ligents anàlisis i pel seu caràcter original i innovador. És un gran honor per a nosaltres que hagi acceptat la invitació i també una excel·lent oportunitat, doncs del seu magisteri n'obtidrem de ben segur múltiples coneixements i suggeriments.